

ADVENDIAJA IV PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js7 ,10-14)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Neil päevil rääkis Issand Ahasele ja ütles talle: "Palu endale Issandalt, oma Jumalalt, tunnustäht, olgu see siis allilma sügavusest või taeva kõrgusest". Ahas aga vastas ja ütles: "Ei ma palu, ega pane Issandat proovile". Seepeale kostis Jesaja: "Kuula siis, Taaveti koda! Kas teil on veel vähe inimeste vaevamisest, et te ka mu Jumalat vaevate? Sellepärast teeb Issand teile ise tunnustähe: Vaata, neitsi jääb käima peale ja toob poja ilmale, ning paneb talle nimeks Immaanuel, mis tähendab - Jumal on meiega." See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps24 ,1-2. 3-4. 5-6. R:7c.10b)

R: Tule, Issand, sest sina oled aukuningas.

Issanda päralt on ilmamaa ja selle täius, maailm ja kõik, kes seal elavad. Sest tema on selle rajanud merede peale, kinnitanud maailma jõgede üle.

R:

Kes tohib minna Issanda mäele, kes tohib seista tema pühas paigas? See, kes on süütu kätelt ja puhas südamelt, kelle hing ei himusta tühja ega kinnita pettust vandega.

R:

Tema saab õnnistuse Issandalt, oma õiguse Jumalalt, kes on tema abimees. See on sugupõlv, kes teda taga nõuab, kes otsib su palet, Jaakobi Jumal.

R:

(Teine lugemine Rol ,1-7)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Mina, Paulus, Jeesuse Kristuse sulane, kes ma olen kutsutud apostel, välja valitud kuulutama Jumala evangeeliumi, mida Jumal on muiste oma prohvetite kaudu pühades kirjades töötanud - kirjutan teile evangeeliumi tema Pojast, Issandast Jeesusest Kristusest, kes ihu poolest on sündinud Taaveti soost, kuid pühaduse vaimu poolest on surnuist ülestõusmise järel tunnistatud Jumala Pojaks, kellel on võimutäius. Tema käest olen mina saanud armu ja apostliameti, et ma tema nime auks võiksin kõik rahvad usule kuulekaks teha. Ja nende hulgas on Jeesus Kristus kutsunud teidki. Nii pöördun ma teie, kõigi Roomas elavate Jumala armastatute - kutsutud pühade inimeste - poole: Armu teile ja rahu Jumalalt, meie Isalt, ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 1,23)

Halleluuja. Vaata, neitsi saab käima peale ja toob poja ilmale, ja teda hüütakse nimega Immaanuel. Halleluuja.

(Evangeelium Mtl ,18-24)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesuse Kristuse sündimine oli nõnda: Kui Maarja, tema ema, oli Joosepiga

kihlatud, leiti ta käima peal olevat Pühast Vaimust, enne kui nad koos elama hakkasid. Aga tema mees Joosep oli õiglane inimene ega tahtnud teda häbisse saata. Sellepärast võttis ta nõuks tema juurest salaja ära minna. Aga kui ta nii mõtles, vaata, siis ilmus talle unenäos Issanda ingel, kes ütles: "Joosep, Taaveti poeg, ära karda oma naist Maarjat enda juurde võtta, sest laps, keda ta kannab, on Pühast Vaimust. Ja ta toob poja ilmale ning sa paned talle nimeks Jeesus, sest tema päästab oma rahva nende pattudest. Kõik see sünnib selleks, et läheks täide, mida Issand on rääkinud prohveti kaudu: "Vaata, neitsi saab käima peale ja toob poja ilmale ja teda hüütakse nimega Immaanuel", see on tõlgituna: Jumal on meiega". Kui Joosep unest ärkas, tegi ta nõnda nagu ingel oli teda käskinud, ja võttis oma naise enda juurde. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

See sünnib aegajalt ikka ja jälle uuesti: loterii peavõit on kogunenud hiigelsummaks ja päästnud valla tõelise kullapalaviku. Paljud proovivad õnne, kuigi võidulootus on sama suur kui tõenäosus tabada telefonil juhuslikku numbrit valides äsjaleitud vihmavarju kaotajat. Ja siiski on palju inimesi, kes loteriil mängivad - ja kõige ebatõenäosuse kiuste mõned ka võidavad...

Kuidas oli aga Maarja ja Joosepiga? Kui tõenäoline on näha unes või nägemuses Jumala inglit? Kas pole unenägu pigem üleväsimuse ja stressi märk? Meie elus see enamasti ju nii ongi, kuid Maarja ja Joosepi hilisem elukäik tunnistab, et nende visioonid polnud lihtsalt unenägu.

Erandolukordi on mitut liiki, mõned neist tulevad ette väga harva, teised aga ainult üks kord ega kordu seejärel enam kunagi. Loterii peavõidud leiavad varem või hiljem omaniku, see on ette teada - aga, et Jumal sai inimeseks, võis juhtuda ainult üks kord ajaloos. Jumal ei ole ainult seaduspärasuste, vaid ka erandite Jumal, tema ees peame olema avatud nii igapäevases elurütmi kulgemises kui ka ootamatustes.

Me palvetame: Kyrie...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Kujutagem seda äsjakuuldud evangeeliumi endale natuke teistmoodi ette. Kujutagem ette, et see on üks täiesti kaasaegne lugu ilma mingi müstikata. Muutkem segaduste vältimiseks ka nimed ning öelgem Joosepi asemel Jüri ja Maarja asemel Mari.

Jüri, juba aastates mees, saab teada, et tema tunduvalt noorem abikaasa on lapseootel ja kindlasti mitte temast. Mida peaks mees nüüd tegema? Naise juurest "salaja ära minema"? Ta kohtusse kaebama ja lahutust nõudma? Õiguse ja õigluse peale rõhuma?... Jah, just õiglus on asi, mida on sel puhul üsna kasinalt, kui nii suure vanusevahega inimesed üldse abielluvad. Jüri on vana ja ta teab, et võib tervise halvenedes jääda oma elu lõpus naisele koormaks, et ta arvatavasti sureb palju varem ja peab jätma oma abikaasa kõigi maailmamuredega üksi - see ei ole ju ka Mari suhtes päris õiglane.

Mis Mariga on juhtunud, seda Jüri ei tea. On mõeldav, et Jüri võiks minna ja küsida oma naiselt: "Kas sul on mulle midagi öelda?" Kui aga Mari eitavalt vastaks, oleks see elunäinud mehele märgiks, et igasugune sundus võib siin olukorda ainult hullemaks teha. Kui Maril peaks kunagi midagi öelda olema, siis on see nüüd ainult tema otsustada, kuidas, millal ja kas üldse. Aga et olukord on keeruline, selles ei saa olla mingit kahtlust. Kui Mari lapse isa oleks keegi noorem mees, annaks Jüri naise kohe vabaks, ja Mari teab seda ise ka. Kuid paistab, et lugu pole selles. Kui lapse isa oleks abielumees või mõni Mari sugulane, kui Mari oleks hulluks läinud või vägistatud - siis ei muudaks see sisuliselt midagi. Üks on ju ikkagi selge: Mari, keda Jüri armastab, on ahistuses ning vajab abi ja toetust.

Teisalt, mõelda tuleb ka sündivale lapsele. Lapsel saab olema tarvis isa, kes ta üles kasvatab. Kui Jüri oleks noorem, siis võiks ta olla šokis ja vihane, nii et ei suudakski mõelda ei lapse ega Mari heaolule. Kuid selles seisnebki täiskasvanud ja küpse inimese erinevus noorukist, et elukogenud inimene suudab olla suuremeelsem, näha elu selle jätkuvuses.

Muidugi, ka Jüril saab olema unetuid öid, enesehaletsust, ja tahtmist salaja ära minna. Enese tundmist rumalana, petetuna ja ära kasutatuna, isegi raevu ja hammaste kiristamist. Võibolla mängib ta mõttega heita kõrvale suuremeelsus ning käituda üldiste seaduste ja kommete kohaselt, oma naist avalikult häbistada või siis ta lihtsalt maha jätta. Aga kui ta järele mõtleb, siis võtab ta end kokku ega lase seda kõike välja paista. Ta on täiskasvanu, kelle kohus on probleemile lahendus leida.

Mis on siis kogu selle tänapäevase Jüri ja Mari loo moraal? Niipalju kui kirjeldatud faktid ja nende asjaolud mõista annavad, oli Jüril palju mõistuslikke, jalgupidi maha toetuvaid põhjusi Mari juurde jääda, ja seda ka ilma unenägude ja ilmutusteta. Täiskasvanuks saanud inimene peaks ju teadma, et see õiglus, mida seadused, eeskirjad ja rahva kombed tagada suudavad, ei pruugi alati õnnelikuks teha. Nii mõnigi kord tuleb valida, kas me tahame, et meil oleks õigus, või tahame olla õnnelikud. Õnne võib vahel leida just siis, kui osatakse erandeid tähele panna ja neid avatud südamega vastu võtta.

Kogu eelnev lugu oli ühest tänapäeval elavast paarist, Jürist ja Marist. Kuidas aga tundsid ennast ja mida mõtlesid Joosep ja Maarjatänasest evangeeliumist, seda me ei tea. Nende lugu on liiga erandlik, et selle kaudu inimlikke käitumisskeeme analüüsida - keegi meist ei saa ju oodata inglitega kohtumist. Küll aga võime me endalt küsida: kas siis tõesti peab meile lausa ingel ilmuma, et öelda meile seda, mida meie mõistus ja südametunnistus juba niigi on tõena ära tundnud? Aamen.